

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 1385/2015
09.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у поступку за заштиту права на суђење у разумном року подносилаца захтева Љ.Д., Б.П. и В.Д. свих из Љ., чији је заједнички пуномоћник А.М., адвокат из Н., одлучујући о жалби подносилаца захтева, изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Р4 п 13/15 од 04.08.2015. године, на седници одржаној 09.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба подносилаца захтева и ПОТВРЂУЈЕ решење Вишег суда у Неготину Р4 п 13/15 од 04.08.2015. године.

Образложење

Виши суд у Неготину, решењем Р4 п 13/15 од 04.08.2015. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање по захтеву подносилаца за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Неготину П 81/10 и одлучио да по правноснажности решења предмет уступи Апелационом суду у Нишу као стварно и месно надлежном суду.

Против овог решења, подносиоци захтева су благовремено изјавили жалбу, из свих законских разлога предвиђених одредбама члана 373. став 1. Закона о парничном поступку, са предлогом да се укине побијано решење и предмет врати Вишем суду у Неготину на поновни поступак.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење на основу одредбе члана 386. ст. 1. и 3, а у вези члана 402. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник СРС“ бр. 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“ бр. 46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/14 и 6/15), одредбе члана 86 став 3. и члана 8в Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11 и 101/13), па је утврдио да жалба подносилаца није основана.

У поступку пред првостепеним судом није учињена ниједна од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1. до 3, 5, 7. и 9.

ЗПП, на које овај суд пази по службеној дужности, на основу одредбе члана 386. став 3. ЗПП, а у вези члана 402. ЗПП. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се у жалби указује, с обзиром на то да побијано решење нема недостатака због којих се не може испитати, већ садржи јасне и логичне разлоге у погледу битних чињеница.

Према утврђеном чињеничном стању, од стране подносиоца жалбе је поднет захтев Вишем суду у Неготину, ради заштите права на суђење у разумном року, у предмету Основног суда у Неготину П 81/10. У наведеном предмету спојени су поступци у парницама П 700/06, П 537/09 и П 430/09, ради заједничког расправљања, у коме један од захтева прелази износ од 3.000 евра.

Према томе, правилан је закључак Вишег суда у Неготину да је за одлучивање о повреди права на суђење у разумном року у овом поступку надлежан Апелациони суд у Нишу.

Наиме, како се надлежност непосредно вишег суда за заштиту права на суђење у разумном року одређује према природи предмета спора, у коме странка сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, а у овом поступку се ради о спору имовинске природе, који не представља спор мале вредности, то је стварно надлежан за одлучивање о захтеву подносиоца за заштиту права на суђење у разумном року Апелациони суд у Нишу као непосредно виши суд у односу на Основни суд у Неготину, на основу одредби члана 8а став 1, 15. став 2. и 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, а у вези одредбе члана 468. став 1. ЗПП.

Према томе, како се овим решењем жалба одбија, то није неопходно да у образложењу побијаног решења суд детаљно образлаже решење, у случају да прихвата чињенично стање утврђено првостепеним решењем, као и примену материјалног права као правилну, на који законски разлог овај суд пази и по службеној дужности на основу одредбе члана 386. став 3. ЗПП, због чега се подносиоци захтева као подносиоци жалбе упућују на образложење побијаног решења, да се непотребно не би понављало, на основу одредбе члана 396. став 2. а у вези члана 402. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 401. став 1. тачка 2. ЗПП, а у вези одредбе члана 30. став 2. ЗВП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**